

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5996/2544

ธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน) โจทก์ นาย โกเวทย์ ภิรมยาภรณ์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1754, ป.พ.พ. มาตรา 694, ป.วิ.พ. มาตรา 238, ป.วิ.พ. มาตรา 243

ย่อ / หลักกฎหมาย

ธนาคารโจทก์ สาขาบางขุนเทียน มีหนังสือลงวันที่ 3 ตุลาคม 2538 ถึงธนาคารโจทก์ สาขาพัทลุง โดยมีข้อความระบุว่าจำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตายแล้วและขอให้ธนาคารโจทก์สาขาพัทลุง ช่วยคัดสำเนาทะเบียนบ้านของจำเลยที่ 1 เพื่อที่จะดำเนินคดีแก่ทายาทต่อไป ดังนี้ แสดงว่าธนาคารโจทก์สาขาบางขุนเทียน ซึ่งเป็นสาขาหนึ่งของโจทก์ทราบจำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตายแล้วกรณีจึงถือได้ว่าอย่างช้าในวันที่ 3 ตุลาคม 2538 โจทก์รู้ถึงความตายของจำเลยที่ 1 แล้วเมื่อโจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองวันที่ 11 ธันวาคม 2540 สิทธิเรียกร้องของโจทก์ต่อกองมรดกของจำเลยที่ 1 จึงขาดอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1754 วรรคสาม โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 2 ให้รับผิดชอบในฐานะผู้ค้ำประกัน จำเลยที่ 2 ย่อมยกข้อต่อสู้ดังกล่าวขึ้นอ้างได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 694

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวงยุติธรรมขอใช้บริการสินเชื่อและทำสัญญากู้กรุงไทยธนวิกับโจทก์ สาขาบางขุนเทียน เพื่อเบิกเงินเกินบัญชีออมทรัพย์ของจำเลยที่ 1 ซึ่งทำไว้กับโจทก์เป็นเงิน 63,000 บาท ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 14 ต่อปี ชำระดอกเบี้ยเป็นรายเดือน กำหนดชำระหนี้เสร็จสิ้นภายใน 1 ปี โดยมีจำเลยที่ 2 เป็นผู้ค้ำประกันยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม ต่อมากระทรวงยุติธรรมไม่โอนเงินเดือนและผลประโยชน์ของจำเลยที่ 1 เข้าบัญชีออมทรัพย์ตามข้อตกลงเพื่อชำระหนี้ให้โจทก์เพียงวันที่ 3 ธันวาคม 2534 จำเลยที่ 1 มียอดหนี้ค้างชำระเป็นเงิน 40,769.79 บาท และจำเลยที่ 1 ไม่นำเงินเข้าบัญชีเพื่อชำระหนี้ต่อไปอีกขอให้บังคับจำเลยทั้งสองชำระหนี้ 85,102.74 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 19.5 ต่อปี ของต้นเงิน 40,769.79 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์จำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตายก่อนฟ้องคดี ศาลชั้นต้นจำหนายคดีเฉพาะจำเลยที่ 1 ออกจากสารบบความจำเลยที่ 2 ให้การว่าจำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2535 ทายาทของจำเลยที่ 1 จัดการมรดกไปแล้วจำเลยที่ 2 ได้แจ้งให้โจทก์ทราบการตายของจำเลยที่ 1 แต่โจทก์ไม่ฟ้องกองมรดกการที่จำเลยที่ 1 ไม่ชำระหนี้ให้เสร็จภายใน 1 ปี และกระทรวงยุติธรรมไม่โอนเงินเข้าบัญชีของจำเลยที่ 1 ถือว่าจำเลยที่ 1 ผิดสัญญาโจทก์ทราบการตายของจำเลยที่ 1 แล้ว ไม่ฟ้องคดีภายใน 1 ปี ฟ้องโจทก์ในชั้นนี้ประธานศาลอุทธรณ์ว่า จำเลยที่ 2 จึงไม่ต้องรับผิดชอบให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์โจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับเป็นว่า ให้จำเลยที่ 2 ชำระเงินจำนวน 40,769.79 บาท แก่โจทก์ พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 14 ต่อปี นับแต่วันที่ 4 ธันวาคม 2534 จนกว่าจะชำระเสร็จจำเลยที่ 2 ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นฟังได้ว่า จำเลยที่ 1 เปิดบัญชีออมทรัพย์ไว้กับโจทก์สาขาบางขุนเทียนเพื่อให้กระทรวงยุติธรรมที่จำเลยที่ 1 รับราชการอยู่ในสังกัดโอนเงินเดือนเข้าบัญชีของจำเลยที่ 1 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2532 จำเลยที่ 1 ขอใช้บริการสินเชื่อกรุงไทยธนวิและทำสัญญากู้กรุงไทยธนวิไว้กับโจทก์สาขาบางขุนเทียนเพื่อเบิกเงินเกิน

บัญชีจากบัญชีออมทรัพย์เป็นเงิน 63,000 บาท โดยยอมเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 14 ต่อปี เพื่อเป็นการประกันการชำระหนี้ จำเลยที่ 2 ได้ทำสัญญาค้ำประกันกรุงเทพมหานครธนวัฏไว้กับโจทก์โดยยอมรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมหลังจากนั้นกระทรวงยุติธรรมได้ออเงินเดือนและผลประโยชน์พึงได้ให้แก่จำเลยที่ 1 โดยเข้าบัญชีออมทรัพย์ดังกล่าว ต่อมาจำเลยที่ 1 ได้เบิกถอนเงินจากบัญชีด้วยตนเองและใช้บัตรกรุงไทย เอ.ที.เอ็ม. ถอนเงินจากเครื่องอัตโนมัติ ต่อมากระทรวงยุติธรรมไม่มีการโอนเงินเดือนหรือเงินผลประโยชน์อื่นใดเข้าบัญชีออมทรัพย์ของจำเลยที่ 1 วันที่ 3 ธันวาคม 2534 จำเลยที่ 1 มียอดค้างชำระโจทก์เป็นต้นเงิน 40,769.79 บาท ในวันที่ 10 มกราคม 2535 จำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตาย ศคมีปัญหาค้างชำระโจทก์เป็นต้นเงิน จำเลยที่ 2 ขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่าเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2540 ทนายโจทก์ยื่นคำแถลงต่อศาลชั้นต้นพร้อมแนบสำเนาเอกสารท้ายคำแถลงซึ่งเป็นหนังสือของธนาคารโจทก์ สาขาบางขุนเทียนที่จำเลยที่ 1 เปิดบัญชีไว้ มีไปถึงธนาคารโจทก์ สาขาพัทลุง ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2538 โดยมีข้อความระบุไว้ใจความว่า โจทก์ได้อนุมัติให้ธนาคารโจทก์ สาขาบางขุนเทียน ดำเนินคดีแก่จำเลยที่ 1 และธนาคารโจทก์ สาขาบางขุนเทียน ได้มอบหมายให้ทนายความดำเนินการแล้ว แต่จากการสืบทราบของทนายความปรากฏว่า จำเลยที่ 1 ได้ถึงแก่ความตายแล้วจึงขอให้ธนาคารโจทก์สาขาพัทลุง ช่วยคัดสำเนาทะเบียนบ้านของจำเลยที่ 1 เพื่อที่จะดำเนินคดีแก่ทายาทของจำเลยที่ 1 ต่อไป จากข้อความในหนังสือดังกล่าวแสดงว่า ธนาคารโจทก์สาขาบางขุนเทียนซึ่งเป็นสาขาหนึ่งของโจทก์ทราบจำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตายแล้วจึงให้ธนาคารโจทก์ สาขาพัทลุงตรวจสอบหาทายาทของจำเลยที่ 1 จากทะเบียนบ้านจึงถือได้ว่าอย่างช้าในวันที่ 3 ตุลาคม 2538 โจทก์รู้แล้วว่าจำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตาย ที่ศาลอุทธรณ์ฟังข้อเท็จจริงว่าโจทก์ทราบการตายของจำเลยที่ 1 ในขณะที่ยื่นฟ้องนั้นเป็นการวินิจฉัยผิดไปจากพยานหลักฐานในสำนวนผิดต่อกฎหมายศาลฎีกาฟังข้อเท็จจริงใหม่ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 238, 243(3) ประกอบมาตรา 247 เป็นว่าโจทก์รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของจำเลยที่ 1 เจ้ามรดกเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2538 โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองวันที่ 11 ธันวาคม 2540 จึงเป็นกรณีที่โจทก์มิได้ใช้สิทธิเรียกร้องต่อกองมรดกของจำเลยที่ 1 นับแต่ทราบว่าจำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตายภายในอายุความ 1 ปี สิทธิเรียกร้องของโจทก์ต่อกองมรดกของจำเลยที่ 1 จึงขาดอายุความตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1754 วรรคสาม ฉะนั้นที่โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 2 ให้รับผิดชอบในฐานะผู้ค้ำประกัน จำเลยที่ 2 ย่อมยกข้อต่อสู้ดังกล่าวขึ้นอ้างได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 694 จำเลยที่ 2 จึงไม่ต้องรับผิดชอบชำระหนี้ตามฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษานั้นไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกาฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังขึ้น"พิพากษากลับให้ยกฟ้อง

องค์คณะ

สบโชค สุขารมณ · ชูชาติ ศรีแสง · อีระวัฒน์ ภัทรานวัช

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5996/2544>